

MIDDELALDEREN

ankomme at finde det igjen og med egne hænder vaske det rent for senere med piper og trommer at føre billedet tilbage til strædet. Prækspillet har ogsaa med skomakerne at gjøre. Det kaldes likefrem for skomakerspillet, men er av en ganske anden karakter end de øvrige. Det har intet med nogen slags indvielse at gjøre, skjønt dets betydning oprindelig kan ha været tydeligere end senere, da det nærmest gir uttryk for en plump og grov parodi paa de omvandrende tiggermunkers refselsprækener. Paa selve paashedag drog skomakerne i samlet optog ut til kirken St. Margaretha paa Nordnæs. Her klatret en av dem op i et træ hvorfra han gav tilbedste en parodisk præken. Indholdet bestod i sladderhistorier særlig om byens koner og piker, og med navns nævnelse blev alt gjenfortalt hvad man mente at vite, samtidig som angjældende blev formanet til bedring. Spillet vakte megen forargelse i Bergen og Holberg fremholder i sin Bergensbeskrivelse at „dette spil pasede sig bedre paa en Fastelavns Mandag, end paa en Paaske-dag“. — Barskerspillet er igjen av samme art som de førstnævnte; ansigtet blev i dette tilfælde oversmurt med ehskremitter av katter og hunder og derefter barberet med en trækniv.

Prækspillet forsvinder med reformationen og de tyske haandverkeres øvrige spil dør ut i løpet av 1500 aarene. — Hvorledes forholdene har været indenfor laugene i landets øvrige byer vet man lite eller ingenting om. Ordningen har vel omtrent været den samme, men neppe saa

6. Maalerredskap fra Bergens bedkerlaug. B. M. 2556.

